

Др. Нікос Лігерос - грецький вчений, професор, відомий своїми винятковими розумовими здібностями, є стратегічним радником та викладачем дисциплін геостратегії, топостратегії, хроностратегії та стратегічного менеджменту у вищих навчальних закладах Греції, Кіпру та Франції, зокрема, що готують кадри для служб внутрішньої та зовнішньої національної безпеки Греції, військово-оборонного комплексу.

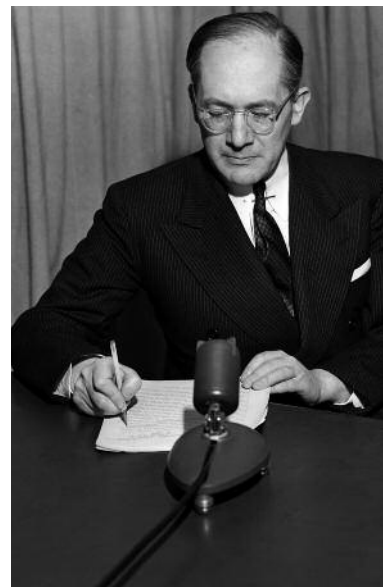
Автор понад 35.000 заміток і віршів, понад 2.000 мистецьких творів, лектор у галузях математики, стратегії, геостратегії, історії, енергетики і навколишнього середовища, філософії, мистецтва, літератури, тощо.

ЛЕМКІН ПРОТИ РАДЯНСЬКОЇ ОДЕРЖИМОСТІ

З архівних записів Рафаеля Лемкіна ми бачимо, що він зміг сформулювати проблему Геноциду українців 1932-1933 років, і навіть зробив спробу вивести цю проблему на міжнародний рівень у 1933 році в Мадриді, але марно. Сам Лемкін вказує на те, що на той час Гітлер взяв у свої руки владу в Німеччині, і тому розгляд цього питання загальмувався до 1949 року, поки не з'явилась у 1948 році можливість поступово повертатися до вищезгаданої проблеми знову, завдяки прийняттю терміну "геноцид" у 1948 році. Причина, через яку вчений зіткнувся з радянською одержимістю полягала в тому, що радянська влада хотіла обмежити визнання геноциду як злочину,

який має місце лише під час війни. Тобто, під приводом того, що існують злочини, пов'язані з війною, і мають логічне пояснення лише в період війни, влада хотіла уникнути будь-якої критики щодо Голодомору, який відбувся в мирний час. У цьому радянську владу підтримали англійці, але вони мали на це свої власні причини.

Радянська одержимість щодо цього питання мала серйозні наслідки, оскільки для того, щоб ухвалити Статут ООН, потрібно було уникнути вето Радянського Союзу. Тому Лемкіну не вдалося добитися визнання того факту, що ГУЛАГ були актом геноциду, попри те, що, звичайно, мали всі притаманні йому ознаки. Але завдяки праці та записам,

які залишив нам вчений, ми можемо продовжувати боротьбу задля Справедливості Людства.

РОСІЯ ТА ВІДТІНКИ ЧЕРВОНОГО

Коли Радянський Союз розпався, було звільнено Архипелаг, і всі жертви цього червоного терору були виправдані, без винятку. Після десятиліть диктаторського режиму росіяни нарешті мали можливість вільно жити та висловлювати свої думки. Принаймні ми в це повірили під час першого вільного президентства, а потім прийшло підступне повернення тих, хто в повній мірі експлуатував систему, щоб завоювати

усі без винятку форми влади. Тому всі ті, хто вижив після радянського варварства, замість того щоб слухати музику Моцарта та, нарешті, насолоджуватися життям, знову зіткнулися з болючою ностальгією за радянським минулим, яка хоче знищити будь-який людський опір. Але як може бути по-іншому, коли сам собі обираєш президента із спецслужб червоної пропаганди, фанатично налаштованого проти Христи-

янства, який, звичайно, прикидається, що змінився. Після стількох років його володарювання, який наївний може вірити в це? Отже всі, хто вижив після Голодомору, знову бачать забуті тіні червоного минулого, які прийшли, щоб відіграти неприпустиму в мирний час роль, використовуючи тих, кому байдуже, та тих, хто забуває. Відтінки червоного ще не зникли, і дух Рафаеля Лемкіна бачить це.

Переклад з грецької Інни Короткевич. Редагування Галини Маслюк.